

MAGLIĆ - 18. Vidovdanski uspon 24-26 jun 2011.

Maglić je dinarska planina, a zauzima tromeđu između Republike Srpske, BiH i Crne Gore. Planina se nalazi 20-ak km jugozapadno od Foče, a omeđena je rekom Sutjeskom na zapadu, planinom Volujak na jugozapadu, rekama Drinom i Pivom na severoistoku i planinom Bioč na jugoistoku. Planina je bogata vodom i izvorima, od kojih je najpoznatiji Carev Do.

Petak/Subota, 24./25. jun 2011. - Na uspon na najviši vrh BiH uputilo se 23 planinara. U Foču smo stigli tog jutra oko 06.00, a zatim preko Dragoš sedla do visoravni Prijedor na 1668 mnv, gde nas je bio i početak ture. Umesto sunca koje se pomalja kroz oblačke, dočekala nas je kiša, magla i vetar. Da bismo stigli do jezera kod kojeg pravimo kamp, prvo se moramo spustiti do doline Suhe jezerine (1357 mnv). Krenuli smo oko 08.00. Staza nas prvo vodi kolskim putem, da bismo se zatim kroz šumu spustili do poljane.

Od poljane do Trnovačkog jezera put dalje vodi usponom od oko 150 m kroz šumu. Iako nosimo sve stvari za kampovanje na leđima, prilaz jezeru ipak ne traje dugo, tako da smo oko 09.30 – 10.00 već postavljali šatore i raspakivali se. Trnovačko jezero se nalazi na visini od 1517 mnv i pripada teritoriji Crne Gore.

Trnovačko jezero 1517 mnv

Jutro na jezeru

Prvobitni plan je bio da isti dan krenemo na vrh Maglića, ali zbog lošeg vremena, odlučeno je da taj uspon ipak ostavimo za naredni dan. Još je bilo prilično rano, i petoro učesnika nikako nije htelo da im taj dan prođe tako što će sedeti u kampu i brojati kapljice kiše.

Jezero u obliku srca

Pogled sa Klekovog koma na jezero

„Šetnja“ nas je prvo vodila do vrha Klekov kom na 1902 mnv, a zatim i na drugi vrh do kojeg nam je trebalo oko sat vremena. To je bio Studenac, 2294 mnv, jedan od vrhova na masivu Volujka.

Pogled na okolne vrhove

Sa vrha se pružao predivan pogled na ostale vrhove Volujka – Rudinski kom, Trzivku, Trnovački Durmitor, pa i na oštre vrhove Zelengore u daljini.

Predivni pejzazi

Pogled na Trnovački Durmitor

Nedelja 26. jun 2011. - na uspon na najviši vrh BiH krenuli smo već u 06.00. Povratak je bio predviđen za isti dan, tako da je trebalo sve na vreme odraditi. Jutro je bilo maglovito, ali bez kiše i toplo. Staza prvo vodi kroz šumu, da bi se zatim izašlo na proplanak odakle je predivan pogled na Trnovačko jezero, jezero u obliku srca. Tako se lepo i jasno vidi. Tu pravimo i prve fotografije.

Staza dalje vodi usponom preko sipara, da bi se izašlo na sedlo na 2100 mnnv, odakle put dalje vodi grebenom, preko predivnih pašnjaka i visova.

Uspon siparom

Za sada nam je pogled na okolinu uskraćen, sve što vidimo je uzana staza koja vodi grebenom.

Uspon do vrha po magli

Do vrha po magli

Nas 20 na vrhu smo bili oko 09.30. Maglič, najviši vrh BiH, 2386 mnnv. Na vrhu nije bilo dužeg zadržavanja. Pečatiranje knjižica, upisivanje, slikanje i spremanje stvari. Kada smo već bili spremni da krenemo, magla je počela da se razilazi i da nam otkriva prelep pogled na doline ispod nas i vrhove u daljini.

Na vrhu

Silazak sa Maglića

Lep pogled na zelene pašnjake i stenovite planine na horizontu nas je pratio do silaska do jezera i omogućio nam da napravimo prelepe fotografije. Na jezeru nas je dočekalo spremanje stvari, pakovanje šatora i priprema za povratak. Do Prijedora gde nas je čekao kombi trebalo nam je dobrih sat i po. Sada smo već bili umorni, a trebalo je opet sve stvari na leđima izneti do prevoja. Dobar trening u svakom slučaju.

Usputni pogledi

Povratak

Ka Beogradu smo krenuli oko 17.00, a planirano zadržave u Višegradu je ovaj put izostalo. Čeka nas dug put do Beograda, pa smo napravili kratku pauzu u Foči u usputnoj kafani. U Beograd smo stigli oko 00.30, umorni ali noseći prelepe utiske sa još jedne prelepe planine.

Vođa puta: [Vladisav Matković](#)

Pomoćnik: [Milan Pamučar](#)

Izveštaj: [Teodora Stanković](#)

Fotografije: [Teodora Stanković](#), [Dragica Kocić](#) i [Darko Torgašev](#)